

Z PRAVODAJ
753 32 HRANICE
města Hranic a lázní Teplic n. B.

Naďa a Vlastimil Tumpachovi — vedoucí tanečního kroužku SK ROH Hranice

ŘÍJEN 1985

Ročník XXVI.

Dvacet pět let práce ve prospěch spoluobčanů !

V letošním jubilejním roce je tomu již 25 let, co byly i v Hranicích zvoleny první občanské výbory MěstNV. A to je příležitost k zamyslení se nad výsledky jejich společné práce i podnětem k dalšímu rozvoji pracovní aktivity ve prospěch spoluobčanů, ve prospěch rozvoje města a jeho místních částí.

V září 1960 bylo na veřejných schůzích občanů zvoleno 16 občanských výborů, ve kterých začalo pracovat celkem 205 občanů. V čele těchto aktivů byli ve funkcích předsedů poslanci a ve funkcích tajemníků pracovníci městského národního výboru.

Jejich činnost v samotných začátcích nebyla jednoduchá a snadná, chyběly zkušenosti, avšak byla chuť do práce, a to bylo rozhodující pro postupné rozvíjení jejich společenské funkce, pro získávání spoluobčanů k účasti na řízení správy a rozvoji města.

Od samého začátku jejich existence byla prosazována úzká spolupráce a součinnost s poslanci a především každodenní živý kontakt s občany s cílem poznávat jejich zájmy a potřeby, ale i těžkosti a svým bezprostředním vlivem se podílet na jejich řešení. A že se to postupně dařilo svědčí skutečnost, že si občanské výbory v poměrně krátké době své působnosti získaly důvěru a vážnost občanů. A to bylo podstatné pro rozvíjení jejich iniciativ.

K podpoře aktivity významně přispěla také socialistická soutěž o „Putovní standartu MěstNV“, která se datuje již od roku 1963. Tato se postupně zpřesňovala a zkvalitňovala až do dnešní doby, kdy prakticky postihuje veškerou činnost občanských výborů. Kladem je, že socialistická soutěž je stále živá, že se této zúčastňují všechny občanské výbory a že je mobilizujícím prostředkem k úspěšnému naplňování volebního programu NF.

Dnes je činnost těchto aktivů skutečně velice mnohotvárná a zasahuje do mnoha oblastí, které se týkají každodenního života občanů. Na jedné straně reagují na potřeby občanů, citlivě žijí jejich radostmi a starostmi a jsou prakticky u všeho, kde se něco organizuje nebo buduje, na druhé straně svou aktivitou získávají spoluobčany pro veřejně prospěšnou práci, k vytváření jejich kladného vztahu ke svému okolí, ke svému městu a socialistické společnosti.

A tak je to věčný kolotoč úkolů, který nikdy nekončí, ale naopak zvyšuje náročnost na jejich práci ve prospěch spoluobčanů. A právě v tom je jejich o-podstatněnost a zcela nezastupitelné místo v systému orgánů MěstNV.

To si také postupně vyžádalo ustavit při OV pomocné pracovní komise — aktivity, z řad dalších schopných a ochotných občanů, stejně jako zvýšení odpovědnosti, efektivnosti, a kvality práce tohoto předního aktivu, zejména při usku-tečňování úkolů, vyplývajících ze závěrů 6. zasedání ÚV KSČ k práci NV z dubna 1962.

Dnes již pracuje v 30 kolektivech občanských výborů 438, a v pracovních komisích při OV 304 občanů a je žádoucí dále touto formou zvyšovat účast občanů v této velice záslužné, i když náročné oblasti.

Vždyť to jsou především občanské výbory, které se podílí téměř 35 % na naplňování celoměstských závazků, významný podíl mají zejména na budování veřejně prospěšných zařízení, realizovaných formou akce „Z“, které dnes slouží ke spokojenosti široké veřejnosti.

Jen v krátkosti je možné uvést letní koupaliště, park kultury, letní kino, prodejny zboží, požární zbrojnice, kanalizace, komunikace, chodníky a řadu dalších akcí, které představují miliónové hodnoty.

Stejně významný je jejich podíl na rozvoji socialistického způsobu života občanů. Svědčí o tom desítky a stovky kulturně společenských a sportovně bran-

ných akcí, kterých se zúčastňuje dnes ročně téměř 14 tisíc občanů, zejména mládeže.

Občanské výbory se mají proto čím pochlubit jak na veřejných schůzích občanů, na kterých otevřeně a věcně hovoří k výsledkům své práce, tak na plenárních zasedáních MěstNV.

Za těmito výsledky je nutno spatřovat velké úsilí převážné většiny funkcionářského aktivu OV, mnoho času, který věnují na úkor svého osobního volna ve prospěch občanů, ve prospěch svého města. Je proto třeba využít této příležitosti a poděkovat jim za jejich nezištnou účast ve veřejně prospěšné práci.

Nejlepší odměnou však jim je spokojenost občanů a výsledky v rozvoji životního prostředí města a jeho místních částí.

V této souvislosti je nutno také konstatovat, že za 25 let existence občanských výborů byly získány cenné poznatky a zkušenosti v práci s lidmi, v jejich aktivizaci pro společnou věc, ve prospěch jich samých, kterých bude účelně využívat v nastávajícím období s cílem získat každého občana k aktivní účasti na úspěšném rozvoji města a jeho místních částí.

Je dnes skutečností, říká tajemník městského národního výboru Josef Šimek, že bez existence občanských výborů si již nelze vůbec představit plnění úkolů a usnesení volených orgánů, týkajících se života občanů a rozvoje města a jeho místních částí.

Při všech úspěších, kterých občanské výbory za uvedené období dosáhly, jsou pochopitelně v činnosti těchto aktivů nedostatky. Vyskytují se i problémy a rezervy, zejména v uplatňování jejich politicko organizátorské a masové politické práce, v součinnosti s poslanci, ve spolupráci s organizacemi NF, v řízení domovních komisí a důvěrníků, v uplatňování společenské kontroly atd.

Avšak dosažené výsledky za uplynulých 25 let, uplatnění získaných zkušeností funkčně starších členů s elánem mladých funkcionářů těchto aktivů, stejně jako aktivita vyvolaná 40. výročím osvobození naší vlasti Sovětskou armádou, promítnutá v úspěšném naplňování jejich kolektivních závazků jsou dostatečnou zárukou jejich další záslužné a velice prospěšné činnosti ve prospěch spokojeného života spoluobčanů.

V tom mají také jejich plnou podporu, v tom směru jsou také soustavně vytvářeny městským národním výborem příznivé podmínky k tomu, aby se tento nejpočetnější a nejplatnější aktiv stal trvalým organizátorem společenské aktivity, aby za stále účinnějšího přispění všech občanů bylo dosaženo kvalitativně lepších výsledků a hodnot.

K naplnění těchto cílů bude nadále rozhodující účinnost politicko organizátorské práce, přesvědčivá agitace a osobní příklad funkcionářů občanských výborů, pochopení, pracovní aktivita a společenská iniciativa občanů.

Antonín Lang

Rekonstrukce objektů a investiční výstavba v Československých státních lázních Teplicích nad Bečvou.

V Československých státních lázních Teplicích nad Bečvou se v současné době provádí rozsáhlá investiční výstavba a zároveň i modernizace stávajících objektů.

Pro zlepšení technického a stavebního stavu objektů se v minulých letech mnoho neudělalo. Proto byl mimo běžné opravy budov zpracován rámcový program rekonstrukcí a modernizací pro 7. pětiletku, jehož první plánovanou akcí byla rekonstrukce lázeňského domu Praha. Nyní jeho bílá fasáda září do dálky a od listopadu 1983 mohou lázeňští pacienti opět využívat této budovy v centru lázní.

Stavební práce probíhají na akci Rekonstrukce a modernizace lázeňského domu Sokolovo, který se tyčí nad prosklenou autobusovou zastávkou místní dopravy. V objektu se provádí rozsáhlá modernizace ubytovacích prostor, rozšíření stravovacího provozu a rekonstrukce prostor společenských. Nedílnou součástí stavebních oprav je zároveň vybavení objektu novým nábytkem a zlepšení pracovních podmínek ve stravovacím provozu novými stroji a zařízeními. Generálním dodavatelem stavebních prací je Okresní stavební podnik Přerov, správa Hranice, který práci zahájil v měsíci říjnu minulého roku. Podle harmonogramu zpracovaného generálním projektantem akce, kterým je Zdravoprojekt Brno, bude stavba dokončena v březnu roku 1987. Rozpočtové náklady stavby Rekonstrukce a modernizace lázeňského domu Sokolovo, včetně rozšíření hospodářského provozu, činí 9 miliónů korun a jeho kapacita bude 94 lůžek.

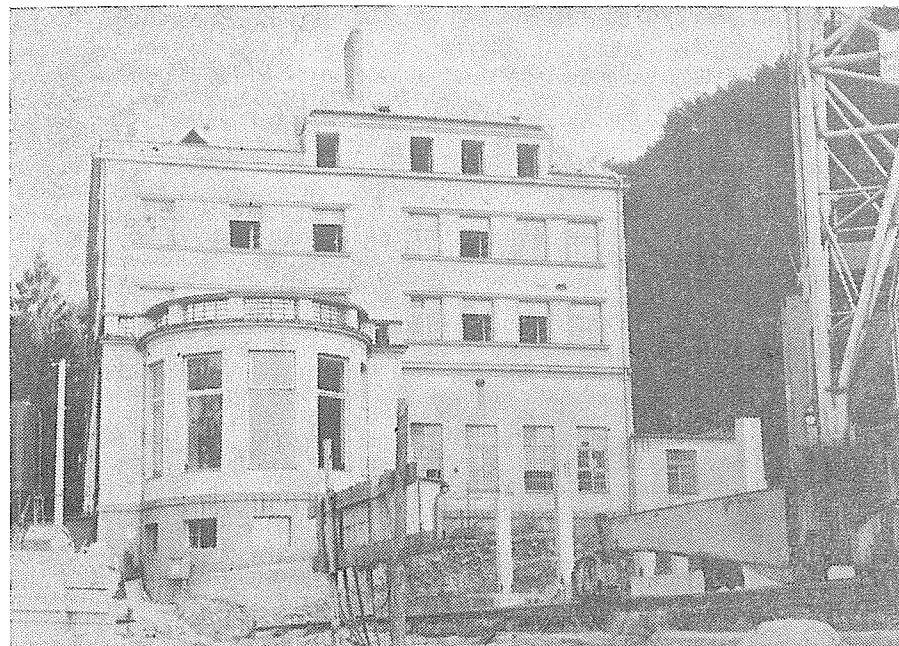
Zároveň s Rekonstrukcí a modernizací lázeňského domu Sokolovo stavíme v rámci investiční výstavby lázeňskou polikliniku, která bude po dokončení sloužit jako koupele léčebných a balneologických provozů. V tomto objektu budou umístěny uhlíčené koupele, vodoléčby, funkční laboratoře, pracoviště EKG, ordinace a jiné prostory pro léčbu našich pracujících. Dvoupátrové železobetonové montované stavbě dodá příjemnější atmosféru atrium o ploše asi 250 m², které bude sloužit jako malý parčík, v němž si pacienti mohou krátit chvíle čekání. Generálním projektantem akce je opět Zdravoprojekt Brno, generálním dodavatelem stavebních prací jsou Pozemní stavby Olomouc, závod 02 Přerov. Lékařské přístroje dodá Chirana Praha. Stavba byla zahájena v měsíci červenci roku 1984, termín jejího dokončení je únor 1987. Rozpočtové náklady stavby činí 25 miliónů korun.

Další akcí investičního charakteru je Lázeňský dům Sokolovo II, který se nachází ve stádiu projekčního zpracování a příprav. Zahájení stavebních prací je plánováno na měsíc listopad 1985. Jedná se o čtyřpatrový montovaný objekt o kapacitě 99 lůžek, situovaných do jednodůžkových a dvoudůžkových pokojů s kompletním sociálním a hygienickým zařízením. V objektu budou rovněž umístěny společenské prostory a technická centra, ovládající funkce v celé budově. Pro úplnost je nutné provést ještě několik statistických údajů. Generálním projektantem stavby je Stavoprojekt Gottwaldov, generálním dodavatelem Pozemní stavby Olomouc, závod 02 Přerov. Rozpočtové náklady stavby činí 11 miliónů korun a stavba bude dokončena v měsíci říjnu 1987.

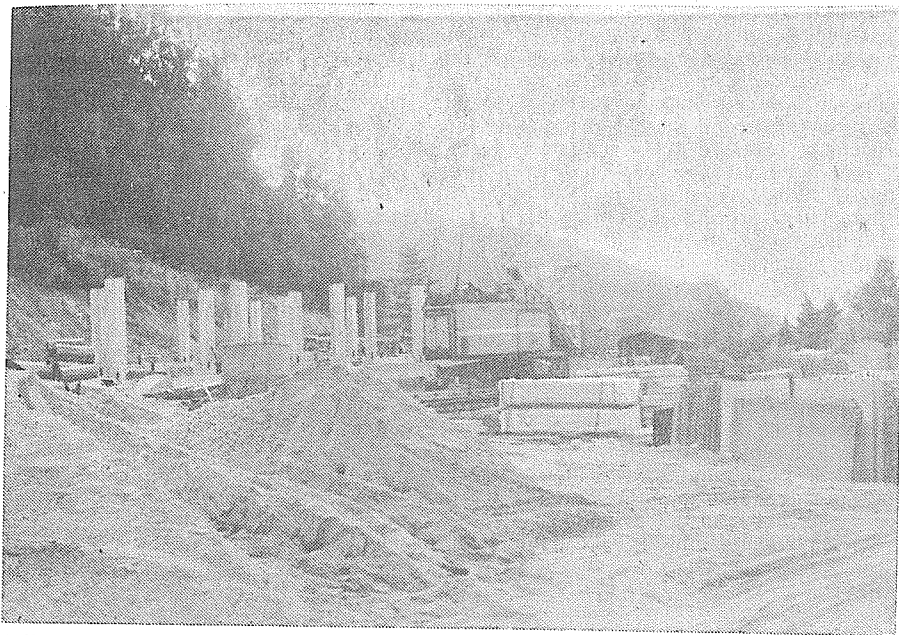
Všechny tři objekty budou vytvářet jeden funkční celek, protože budou spojeny dvěma spojovacími krčky. Takovéto spojení umožní, aby pacienti ubytovaní v modernizované budově Sokolovo i nově postaveném lázeňském domě Sokolovo II, mohli pohodlně docházet do objektu lázeňské polikliniky za léčebnými procedurami, aniž by museli používat venkovních komunikací. Toto řešení uplatní své přednosti hlavně za nepříznivého počasí a v zimním období.

Součástí všech tří staveb budou také rozsáhlé terenní a sadové úpravy. Dojde tak ke zkrášlení blízkého okolí, a nenásilnému začlenění objektů do lázeňského prostředí.

Vladimír Bezděk

Rekonstrukce léčebny Sokolovo

Základy budoucí lázeňské polikliniky

100. výročí otevření školní budovy v Olšovci

Dne 5. září 1985 uplynulo 100 let od otevření nové školní budovy v Olšovci. Občanský výbor č. 28, místní výbor NF a ředitelství Základní školy v Olšovci připravili k tomuto výročí oslavy, které se konaly v neděli dne 1. září 1985 a probíhaly po celý den.

V dopoledních hodinách byly otevřeny dvě výstavy. V budově školy to byla výstava z historie školy a výtvarné práce žáků, v budově občanského výboru výstava z historie obce, výstava trofejí požárníků a výstava rukních prací žen. Na výletišti „Rybníček“ se odpoledne uskutečnil program souboru Jožky Severína s názvem „Písničky z Podluží“. Následovalo vystoupení skupiny historického šermu „Duel“ a po něm výtvarná tombola. Celodenní program byl uzavřen koncertním vystoupením hudební skupiny ESO se zpěvačkou Evou Volnou.

Oslav se zúčastnilo více než tisíc návštěvníků. Mezi nimi rodáci, kteří přijeli z Litoměřic, Brna, Ústí n. Labem, z Prahy a Berouna. Z bývalých žáků školy byl mezi návštěvníky nejstarší její žák pan František Klívar z Olšovce, který má 88 let. Velmi očekávaným hostem byl olšovský rodák PhDr. Josef Haubelt, CSc., nar. 27. července 1932. Vystudoval historii na filozofické fakultě Univerzity Karlovy v letech 1952—57. Zabývá se problematikou dějin vědy a vzdělanosti novověku. Uveřejnil na 150 statí a studií, knižně „Studie o Ignáci Bornovi“ (1972), „Mikuláš Kopernik“ (1974), „Zrušení nevolnictví“ (1981), „Dějepisectví Gelasia Dobnera“ (1982) a ve stejném roce „Život a dílo Václava Prokopa Diviše“. Je docentem na katedře obecných dějin a pravěku filozofické fakulty Univerzity Karlovy. Je nositelem plakety Františka Palackého „Za zásluhy o rozvoj společenských věd“. Oslav se z vážných pracovních důvodů nemohl zúčastnit, ale svým přátelům a soudruhům z občanského výboru poslal své dílo s věnováním.

Ředitelka školy s. Viktorie Homolová připravila text pro sborník, který byl k 100. výročí otevření školy vydán v nákladu 500 ks. Obsahuje historii obce a školy, přehled o působení nadučitelů, řídicích učitelů a ředitelů od roku 1825 po dnešek, přehled působení učitelů od zřízení dvoutřídní školy v roce 1958, přehled o počtu žáků školy v jednotlivých školních rocích od roku 1885—86 a jmenový seznam žáků školy podle jednotlivých školních roků od roku 1885—86.

V úvodním textu sborníku je nastíněna historie obce a rozvedena historie školy. Dějinami školy se zabýval současný občan obce s. Augustin Humplík. Z dostupných kronik a materiálů pro nás zaznamenal cenné údaje, které doplnila ředitelka základní školy s. Viktorie Homolová a z nich nyní uvádíme:

V době vlády císařovny Marie Terezie byly zřizovány školy při farách. Olšovští chlapani a děvčata navštěvovali školu ve Stříteži n. Lud., „Jelikož však cesta velmi nepohodlná byla a žáci mnohdy pro déšť a sníh školnímu vyučování přítomni býti nemohli, usnesli se občané olšovští jednosvorně na tom, že si sami školu postaví“.

Počátek vyučování v Olšovci spadá do roku 1825. Poněvadž v obci nebylo žádné školní budovy, učilo se půl roku v domě čis. 10 ve velké světnici. Učitel Josef Dukát bydlel u Matyáše Rýpara, čis. 40. Později se vyučovalo v domě č. 14 (poschoďová budova, která stála na nynější zahradě pana Pavlíka, a která byla zbořena v r. 1948).

První školní budova čis. 49 byla postavena v roce 1829 na náklad obce. Stávala v místě školního hřiště a byla zbořena v roce 1968.

Ve školním roce 1824—25 bylo 61 žáků, kteří navštěvovali školu všední i nedělní. Dopoledne se vyučovali malí žáci, odpoledne velcí. Školní povinnost byla do dvanácti roků. Od dvanácti do patnácti let byli žáci povinni zúčastňovat se v nedělní opakovacích hodin.

Koncem 19. století byla již budova první školy velmi chatrná, proto bylo

rozhodnuto, že bude postavena nová. Práce na nové školní budově byly zahájeny 24. srpna 1884 a počátkem listopadu již stála hrubá stavba. Od 11. dubna 1885 bylo ve stavbě pokračováno a 5. září 1885 byla stavba školy kolaudována.

20. září 1885 bylo v nové škole zahájeno vyučování. Přesto, že to byl pro olšovské občany radostný den, nebyla oslava nijak okázalá. Alespoň tehdejší učitel a správce školy Josef Smítal se ve školní kronice nezmiňuje o žádných významných hostech.

Jako učitelé působili na olšovské škole v letech 1885—1929: Josef Smítal, Karel Pfeiler, František Neubauer, Ferdinand Tauber, Alois Pazdera, Štěpán Dřímál, Anna Porubová, František Klvaňa a od roku 1929 Svatopluk Pazdera.

Ve školním roce 1930—31 byla zavedena nová školní kronika, kterou vedl učitel a správce školy Svatopluk Pazdera. V tomto školním roce byla také zvolena místní školní rada o rodičovské sdružení.

Ve školním roce 1938—39 je ve školní kronice zaznamenáno: „Druhá polovina září projevuje zvlášť kritické napětí v mezinárodní situaci politické, která má za následek katastrofu pro celý československý národ“. Svatopluk Pazdera netušil, že toto byl jeho poslední zápis, neboť rokem 1939 musely být všechny školní kroniky ukončeny a zapečetěny. On sám byl již v září 1940 zatčen gestapem a až do své smrti v roce 1944 vězněn v koncentračním táboře. Pamětní deska na dnešní školní budově nám tyto události stále připomíná:

SVATOPLUK PAZDERA

nar. 13. 7. 1904 byl vězněn od 7. 9. 1940
gestapáckou justicí v Břehu u Vratislavi,
tam také zemřel 17. 3. 1944.

Po osvobození naší vlasti z fašistické okupace rozhodli se olšovští občané, že bude nutné školní budovu opravit, a proto byla v roce 1946 provedena sbírka. Přinesla překvapující výsledek, bylo vybráno 9.780,— Kčs.

V poválečných letech byla práce školy zaměřena i na veřejně prospěšnou činnost. Hlavně ve sběru druhotných surovin dosahovali žáci mimořádných výsledků. V roce 1964—66 se škola umístila na 1. místě v okrese i kraji. Za odměnu byla vybrána Marta Špirutová na týdenní zájezd Praha — Berlín — Warszawa.

Žáci školy každoročně nacvičovali divadelní představení. Mezi nejúspěšnější patřily divadelní hry „Princezna se zlatou hvězdou“, „Popelka“, „Sněhová královna“, „Kurážná Kača“ a jiné.

Poněvadž školní budova byla již v roce 1969 v havarijním stavu, byla prováděna generální oprava školy. Vyučování po dobu oprav se konalo v nově vybudované mateřské škole. Vyučování v opravené škole bylo opět zahájeno ve školním roce 1971—72. Přístavba kotelny byla započata v roce 1974.

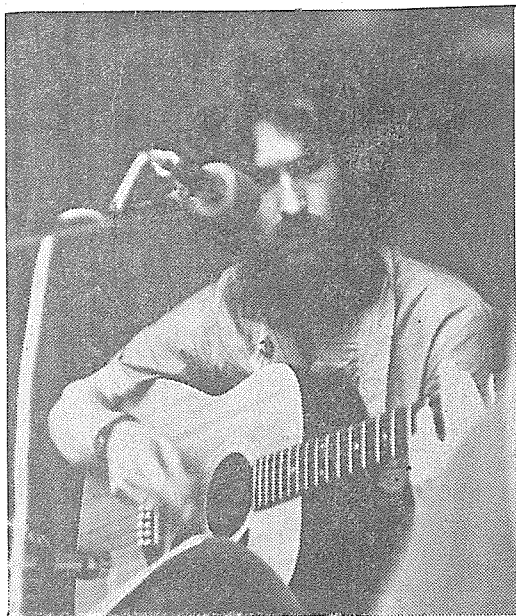
Školní rok 1976—77 byl rokem zahájení přestavby našeho školství. Rozvoj vědeckotechnické revoluce si vynutil další modernizaci obsahu a metod práce školy, nových učebních osnov, výchovných programů a také novou organizaci školství v ČSSR. V tomto roce byl vedením školy pověřen s. Jiří Absolon, který nemalou měrou přispěl k dokončení přístavby základní školy.

V dalších letech bylo upravováno okolí školy, školní pozemek a hřiště. V roce 1982 bylo školní hřiště oploceno a upraveno antukou.

V roce 100. výročí otevření školní budovy v Olšovci je základní škola dvoutrídní. Celkový počet žáků je 35. Ředitelkou školy je Viktorie Homolová, učitelkou s. Eronislava Šajnerová.

V letošním jubilejním roce školy byl v budově školy otevřen koutek tradic. Okolnost, že sté výročí školy v Olšovci se setkává se 40. výročím osvobození naší vlasti Sovětskou armádou přispívá jako jedinečná příležitost k posílení výchovy našeho lidu a zejména mladé generace v duchu socialistického internacionalismu.

Podle materiálu řed. školy s. Homolové sestavila Eva Horáková

Ivan Hoffman na pódiu

Hranický klub mládeže nepřeřušil činnost ani v prázdninových měsících, jak bývá zvykem v kulturních zařízeních všech typů. Naopak — připravil náročnou akci z oblasti folkové hudby a nazval ji Hranický folkoktejl. Byla to přehlídka folkových zpěváků i souborů a setkání mládeže, která tomuto umění rozumí a má ho ráda. Hranický folkoktejl je plánován jako akce tradiční a bude se konat každé léto. Jeho první ročník se uskutečnil po krátkých a horečnatých přípravách dne 10. srpna 1985 v areálu letního kino. Čtyři dny před akcí počasí neúprosně zkoušelo trpělivost pořadatelů, kteří se však nedali odradit ani vytrvalým deštěm a povodněmi a pokračovali svědomitě v přípravách. Odměnou jim bylo sobotní ráno 10. srpna, kdy se slunce nesměle prodíralo z mraků a ozlatilo jejich závěrečné přípravné práce v letním kině.

Optimistická a slavnostní nálada postihla snad všechny, zvláště pak, když se začali městem trousit první folkoví fanoušci (škoda jen, že nevíme, odkud až přijeli). V 15.00 hodin bylo hlediště letního kina zaplněno publikem v počtu více než 500. Objevil se i náš přítel, folková hvězda první velikosti Karel Plíhal. Jeho přítomnost nás potěšila a ani jsme ho moc nepřemlouvali aby zazpíval, když nám sdělil, že chce být pro změnu také jednou divákem.

V programu Hranického folktejlu vystoupily méně známé osobnosti. Návštěvníci, kteří chtěli poslouchat a seznamovat se s dosud nepoznaným, měli z čeho vybírat. Poznali Jiřího Smrže z Písku, duo Karel Diepold a Ladislav Vokatý z Liberce, Ivana Hoffmana z Bratislavy, Petra Lutku z Roudnice n. Labem, který hrál v duu s olomouckým Emilem Pospíšilem. V programu se představili také hraničáři v souboru TAV, který je ale registrován v klubu ve Valašském Meziříčí.

Z prvního folkového setkání v našem městě přinášíme dva snímky, abychom připoměli atmosféru akce těm, kteří ji s námi prožívali i těm, kteří zaváhali a nepřišli.

Na závěr: Folkářské „umění“ nepatří jen účinkujícím v programu I. ročníku Hranického folkoktejlu, ale hlavně pořadatelům — Klubu mládeže v Hranicích. Organizačně-technická příprava akce byla v hranických podmínkách skutečně

náročná, ale nadšení a poctivý přístup v práci dělají divy. Akce byla opravdu zdařilá.

EH

Jiří Smrž, Pavel Dobeš a Karel Plíhal v publiku Hranického folkoktejlu.

Z činnosti kroužku společenského tance

Již tři roky se mohou mladí lidé v Hranicích a blízkém okolí zabývat zajímavou činností v kroužku společenského tance při SK ROH Hranice.

Tento taneční kroužek založili v září 1982 manželé Tumpachovi, aktivní tanečnické třídy „B“. Úkolem kroužku bylo nejen trénování společenských tanců, ale i rozšiřování pohybových schopností členů.

Už první plesové předtančení „Polonéza“ se setkala s velkým ohlasem. S následujícím předtančením „Polka“ postoupil kroužek v silné konkurenci na soutěži předtančení v roce 1983 do krajského kola. V roce 1984 vznikl technicky nejnáročnější „Kvapík“.

Každoročně se zájem o vystoupení tanečního kroužku na plesech a společenských večerech v Hranicích zvyšuje.

Nácvik předtančení tvoří sice podstatnou část tréninků tanečního kroužku, ale hlavní náplní je výuka společenských tanců a účast tanečních párů na soutěžích po celé republice. Společenské tance jsou rozděleny do dvou skupin: na standartní tance (waltz, valčík, slowfox, quickstep a tango) a latinsko-americké tance (samba, rumba, polka, čača, paso doble a jive). Nacvičují se také současné tance, například tanec break.

V tanečním kroužku jsou zatím páry třídy „D“ a nejlepších výsledků na soutěžích dosahuje pár Petr Soldán — Hana Dundřková. Stalo se dobrým zvykem v tanečním kroužku pořádat tzv. klubové soutěže, které Sdružený klub dotuje cenami. Pravidla těchto soutěží umožňují účast každého zájemce třeba jen v jednom zvoleném tanci. Je škoda, že se tyto akce setkávají s malým zájmem veřejnosti.

Taneční kroužek klade na své členy vysoké nároky. Dobrovolná zájmová činnost v kroužku pomáhá zvyšovat fyzickou zdatnost i pohybovou kulturu. Každému z členů je věnována individuální pozornost, proto vstup do kroužku není podmíněn absolvováním tanečních kursů, právě naopak pro mladší členy se činnost v kroužku může stát dlouhodobým zájmem a mohou tedy dosahovat i lepších výsledků.

Chlapci a děvčata s poctivým přístupem k práci, kteří stojí o pěkné zážitky v dobrém kolektivu, budou v tanečním kroužku vždy vítáni.

ing. Vlastimil Tumpach

Smyčkový orchestr se představuje ...

I když smyčkový orchestr Sdruženého klubu ROH existuje již více než sedm let, pro většinu obyvatel našeho města zůstává „dobře utajen“. Kromě ojedinělých her na společenských večerech k. p. Sigma či na plese závodního klubu totiž většinu svých vystoupení má v lázních Teplicích nad Bečvou. Každoročně více než dvacetkrát si mohli lázeňští pacienti poslechnout celý soubor nebo jen jeho sólisty v pořadech speciálně komponovaných pro jejich potřeby. Tímto článkem bychom proto chtěli orchestr představit i ostatním občanům.

Soubor, jehož uměleckým vedoucím je Oldřich Kubíček a dirigentem Alois Kujal, spolu se zpěvačkou Irenou Vaňákovou má velmi pestrý a poutavý program, zahrnující klasická díla stejně jako skladby z oblasti populární hudby v tom nejširším smyslu slova. Operetní melodie J. Strausse, O. Nedbala, J. Offenbacha, F. Lehára, R. Heubergera, R. Piskáčka, slavné polky B. Smetany, A. Dvořáka, F. Hilmaru, koncertní valčíky E. Waldteufela, J. Fučíka, V. Vačkáře, oblíbené skladby J. Křičky, A. Ulrycha, směsi písní K. Vacka, K. Valdaufa, K. Kincla či K. Hašlera a dalších jsou seřazeny do vhodných celků, např. o vývoji valčíku a polky, české a světové operetě a j. Jejich provedení i zajímavé informace o skladbách a jejich autorech se setkávají u posluchačů s příznivým ohlasem. O tom svědčí mimo jiné i letošní květnový pořad pro čestné dárce krve v Hranicích, na který navazuje další koncert právě v tomto měsíci. Novic ve zvláštních programech vystupují i sólisté orchestru s klasickým programem z české a světové hudby 18.—20. století.

Přestože ohlas vystoupení souboru je dobrý, mohl by mít širší uplatnění i v našem městě a přilehlých obcích. Ve speciálních pořadech podle potřeb učitelů hudební výchovy by mohl celý orchestr či jeho sólisté vystupovat v rámci akce Kultura školám pro žáky základních a středních škol. Poměrně obsáhlý repertoár souboru by se mohl uplatnit v programech slavnostních schůzí, pořadech pro důchodce, večerech brigád soc. práce, oslavách Mezinárodního dne žen, společenských zábavách všeho druhu a dalších akcích, pořádaných závodními kluby, podniky, společenskými organizacemi či jednotnými zemědělskými družstvy. Věříme, že tato informace přispěje nejen k poznání jednoho z hudebních souborů Sdruženého klubu ROH v Hranicích, ale i k jeho větší popularizaci. Vždyť hudby a zpěvu není nikdy dost.

Mistr světa v klubu mladých

Poslední srpnový pátek patřil, stejně jako předcházející poslední pátky měsíce, společenskému večeru „senior—klub“, který pořádá hranický Klub mládeže. Tentokrát se návštěvníci senior—klubu sešli v kavárně Sokolovna a zaplnili ji do posledního místa.

V průběhu večera měli možnost vidět na vlastní oči a slyšet na vlastní uši mistra světa ve hře na foukací harmoniku, přerovského pedagoga Lubomíra Plevu, který přednesl svůj program „Cesty“. Jeho vystoupení sklídilo nadšený potlesk. Je chvályhodné, že organizátoři programů senior—klubu dávají ve svých pořadech prostor umělcům, žijícím v našem městě či v jeho blízkém okolí. Hranické publikum tak má možnost se seznámit s mistrovstvím lidí, které možná potkává v civilním životě.

Druhá část programu patřila soutěži nemanželských dvojic, které se utkaly v nelitostném souboji s pamětí a štěstím. Soutěž „Mohli—nemohli, co je co“ je vlastně obdobou oblíbených televizních pořadů Šest ran do kloubů a Manželský pětiboj. Vítězové prvního kola Hana Sušliková a Antonín Kobliha ml. postou. Pili do závěrečného finále, které se uskutečnilo v prosincovém senior—klubu.

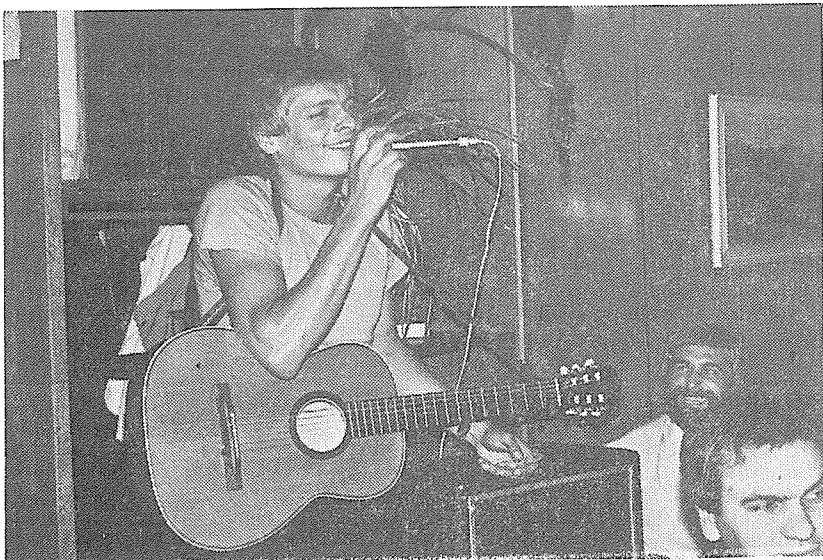
Nejen pořadatelé, ale i celá společnost uvítala neplánované vystoupení jednoho z návštěvníků večera ing. Jiřího Jaška, který s kytarou rozezpíval lidovými písněmi celý sál.

Závěr zdařilého večera patřil, jako obvykle, Vojtovi Janičkovi, který svými nahrávkami rozhýbal těla návštěvníků vyprodané kavárny.

Senior—kluby se staly součástí společenského života v našem městě. Od září se konají v nové vinárně Olympia, kde je větší kapacita, takže se řady návštěvníků mohou stále rozrůstat.

Lubomír Pleva, při vystoupení v senior—klubu.

Překvapením v programu bylo vystoupení ing. Jiřího Jaška.

Hranický, tentokrát trojboj

Sobota 7. září byla svým počasím poněkud nevlídná k deseti mladým mužům, kteří se přihlásili do soutěže Hranický trojboj.

První disciplínu soutěže tvořil běh dvojic na 1 kilometr klasickým způsobem (čelem dopředu) a 1 kilometr neklasickým způsobem (čelem dozadu). Dvojice byly během běhu navzájem propojeny lehátkem, které držely v jedné ruce. Druhou disciplínou byla jízda na lehátku, kdy oba plavci museli udržovat po dobu plavby fyzický kontakt s lehátkem. Třetí závěrečná disciplína se skládala ze dvou částí. Ihned po zakončení lehátka v cíli plavby následoval vytrvalostní běh s kolečkem, v kterém byl umístěn jeden z dvojice. Na trase byly pořadatelé připraveny různé nástrahy, takže se v žádném případě nejednalo o procházku se zednickým povozem. Závěr trojboje patřil opět jízdě s kolečkem, ale nejednalo se o zkoušku rychlostně-vytrvalostní, nýbrž o záležitost výhradně technickou. Byl připraven důmyslný slalom. Jedinec vezoucí partnera v kolečku mět zatemněn zrak, takže byl partnerem navigován. Samozřejmě se měřil čas a udělovaly trestné body za zničení mety, dotknutí se překážky či přejetí cílové čáry. Borci si počínali během trojboje rozdílně. Leckde rozhodovala fyzická kondice, jinde zase rozum až vychytralost, což zvláště v případě zdolávání toku Bečvy sehrálo důležitou roli.

Suverénním vítězem 1. ročníku Hranického trojboje se stala dvojice Sazima Marek + Zavadil Petr. Nutno ocenit výkon zbývajících dvojic, které startovaly v tomto složení: Vývoda Milan + Žiak Jiří, Marušík Dan + Palkovský Milan, Lesák Ivo + Černý Milan, Novák Bedřich ml. + Brada Radek.

Teplota, která ukazovala na přístroji Celsiově 8° ve vodě a 16°C ve vzduchu, znovu potvrdila, že se dá sportovat za každého počasí. Že na to obyvatelé města

a okolí nejsou zvyklí, to mohou dosvědčit jak samotní závodníci, tak i pořadatelé, kteří mimochodem připravili již třetí velmi kvalitně zorganizovanou soutěž, které se snad nedá nic vytknout. Bylo opravdu zajímavé pozorovat reakci pacientů lázní Teplic nad Bečvou, kteří užasle sledovali pět dvojic, tryskem probíhajících lázeňským centrem. Největší údiv nastal na hranickém mostě, kde podzimmě vystrojení obyvatelé kroutili hlavami nad blázny ve vodě. Jíždě s kolečky se divili hlavně zahrádkáři, protože jsou v nynějším období zvyklí vozit zcela jiný materiál.

Zajímavosti a postřehů byla řada a co bylo hlavní — nechyběla optimistická nálada, která je už typická pro všechny akce sekce sportu a turistiky Klubu mladých při SK ROH v Hranicích.

Pořadatelé jsou přesvědčeni, že čtvrtou akci, která proběhne v příštích měsících budou absolvovat všichni, kdo mají rádi pohyb a dobrou náladu. Zvláště ženy by neměly dopouštět další sportovní pánskou jízdu.

SPORTU ZDAR a Hranickému trojboji zvlášť!!!

Životní jubileum občanů našeho města v měsíci říjnu 1985:

75 let

Havel Jan, Hranice, Karla Čapka 1345
 Trnčáková Hedvika, Hranice, ul. Přátelství 1367
 Krčmářová Františka, Hranice, Havlíčkova 1225
 Smudla Josef, Hranice, Zborovská 1179
 Havranová Štěpánka, Hranice, 1. máje 1662
 Větr Otto, Hranice, Alešova 1092
 Král Klement, Hranice, Valšovice č. 18
 Skluzal Karel, Hranice, Boňkov č. 155
 Rozmus Stanislav, Drahotuše, Hranická 383
 Kunovská Marie, Drahotuše, Nábřeží 297

80 let:

Dostálová Antonie, Hranice, Struhlovsko 1536
 Křivová Anežka, Hranice, Sov. armády 446
 Marušíková Jaroslava, Hranice, Havlíčkova 1268
 Jedelská Marie, Hranice, Hromůvka 1518
 Vymětal Emil, Hranice, Žižkova 165
 Myšková Adolfin, Drahotuše, Lípnická 16

85 let:

Dokoupil Richard, Hranice, Trávnícká 195
 Suláková Marie, Hranice, Sov. armády 846

90 let:

Hanzlíček Karel, Hranice, Hviezdoslavova 1018

Sbor pro občanské záležitosti při radě MěstNV v Hranicích přeje všem jubilantům dobré zdraví a hodně životní pohody do dalších let.

Kruh přátel hudby informuje

První koncert letošní programové sezóny KPH bude neobvyklý, neboť kromě hudby zazní s pódia i verše v literárně hudební montáži nazvané „Tomu, jenž přijde...“. Verše z básnického díla Jiřího Ortena bude recitovat členka činohry Národního divadla **Regína Rázlová**, klavírní díla B. Smetany, A. Srjabina a S. Rachmaninova přednese sólista České filharmonie **Borie Krajný**.

V pomnichovském temnu osmatřicátého roku, kdy byl umlčen revoluční tisk, stal se hlas českých básníků mohutným protestem národa, stal se svobodnou tribunou, z níž byla hlásána naděje i vzdor. Téměř celá česká poezie se s jakousi samozřejmostí postavila doprostřed dobových událostí. Rejstřík české poezie tím nebyl nikterak zúžen. Česká poezie pokračuje v dílech nejmladších básníků, z nich zejména Jiří Orten, jeden z největších talentů naší lyriky, vyjádřil nejsugestivnější z mladých pocity člověka, marně se vzpínajícího k životu a lásce.

Tragický osud Ortenův tvoří pozadí tragické poezie, něžné a kruté, odevzdané i vzpurné. Orten zemřel mlád dvaadvacet let, sražen nešťastnou náhodou okupantským automobilem. Jeho dílo představuje v českém básnictví ojedinělý zjev, srovnatelný s velikostí zářivé komety K. H. Máchy, Obrovský citový náboj vytváří ve spojení s filosofickým obsahem neopakovatelnou atmosféru. Vysoká hodnota mravní, neúplatná čistota duše, patos člověka nezlovného v ponížení a osamění, hluboký, mírný prožitek a vznešenost životního postoje — to jsou vlastnosti Ortenova básnického díla.

Koncert se uskuteční dne 22. října 1985, v sále LŠU v 19.30 hodin!

Je to možný, tohleto?

Na pozvání Klubu mládeže přijede do Hranic již podruhé duo brněnských učitelů Slávek Janoušek a Luboš Vondrák, překvapení Porty loňské a osvěžení Porty letošní — písní Kuchyňské rituál blues, kterou získal Slávek ocenění nejvyšší, autorskou portu.

„Je to možný, tohleto“ je název autorského recitálového pořadu Slávka Janouška a Luboše Vondráka. Pořad je nabit humorem a satirou, Janoušek v písních zhudebňuje svůj vlastní život, zážitky, pocity, nebojí se nadsázky, ožehavých témat, k čemuž mu jistě dopomohla čtrnáctiletá praxe folkového zpěváka a šestileté působení v autorských divadlech malých forem, jakož i povolání pedagoga.

Nutno dodat, že se nezaměřuje jen na textovou složku písně, ale i po stránce instrumentální chce spolu s Lubošem Vondrákem dát melodii vlastní dech a barvu. Dá se říct, že oba nehrají na kytaru, ale hrají si s kytarou — netradičně, ale po brněnsky.

Koncertní vystoupení dvojice Slávek Janoušek a Luboš Vondrák se koná 14. října 1985, v sále SK ROH v 19.30 hodin!

PROGRAMY SK ROH

Pondělí 7. 10. Akce v systému „Kultura školám“ pro žáky 5. a 6. tř. ZŠ
velký sál **STARODÁVNÉ OHLASY**
8.15 a 10.00 Účinkují členové Státního divadla v Ostravě

Středa 16. 10. **IKEBANA**
malý sál přednáška o aranžování a vázání květin s ukázkami
18.00 Lektorka: Vlasta Luňáčková

Neděle 20. 10. Taneční odpoledne pro mládež
velký sál **DISKOTÉKA**
15.00 Uvádí Vojta Janíček

Pondělí 21. 10. Přednáška pro veřejnost
malý sál **JAPONSKÉ ZAHRADY A PARKY**
19.00 Lektor: MUDr. F. Machálek

Úterý 22. 10. I. abonentní koncert KPH
sál LŠU **TOMU, JENŽ PŘIJDE ...**
19.30 Účinkují: Regína Rázlová, umělecký přednes
Borie Krajný, klavír

Středa 23. 10. Akce v systému „Kultura školám“ pro žáky 7. a 8. tř. ZŠ
velký sál **NENÍ JENOM DISKO**
8.15 a 10.00 Uvádí Richard Pogoda, KKS Ostrava

Předprodej na všechny akce v kanceláři SK ROH, tel. 20 74

NA LISTOPAD PŘIPRAVUJEME:

Pátek 1. 11. **ČERNÁ HODINKA S JOŽKOU ČERNÝM**
Olympia Populárního zpěváka Jožku Černého na cimbál doprovází Petr
20.00 Oliva a zasvěceným slovem přiblíží PhDr. Frant. Dobrovolný.

Pátek 1. 11. Akce v systému „Kultura školám“
velký sál **TIP A TOP**
8.15 a 10.00 Hrají členové pražských divadel

Čtvrtek 14. 11. Koncertní vystoupení písničkáře
velký sál **JANA BURIANA**
19.30

PROGRAMY Klubu mladých při SK ROH

Středa 2. 10. Poslechový večer
malý sál Z HISTORIE OSVOBOZENÉHO DIVADLA — 2. pokračování
19.30 Uvádí Josef Váhalík

Středa 9. 10. Poslechový večer z historie skupiny Rolling-Stones
malý sál CO SE VALÍ, NEOBRŮSTÁ MEČEM
19.30 Připravili MUDr. Pavel Drbušek a Vojta Janíček

Pondělí 14. 10. Koncertní vystoupení
velký sál SLÁVKA JANOUSKA A LUBOŠE VONDRÁKA
19.30 Předprodej vstupenek v kanceláři SK ROH, tel. 20 74 1

Pátek 25. 10. SENIOR KLUB
Olympia
20.00

Předprodej vstupenek v kanceláři SK ROH, telefon 20 74.

Letecké útoky na Hranice v letech 1944 a 1945

Závěrečná fáze druhé světové války krutě zasáhla do života občanů našeho města. Hranice, jako významný dopravní uzel a město s velkou německou vojenskou posádkou nezůstalo ušetřeno dvojího bombardování, jak o něm podávají svědectví tehdejší kronikářské zápisy:

Pátek 13. října 1944

Městská siréna začala přerhovaně kvílet asi v 10.00 hodin. V 11.45 byly tu již svazy cizích (anglo-amerických, pozn. autora) letadel. Na jasném nebi bylo vidět čáry a kruhy z bílých výfukových plynů a vodních par.

Jindy letadla tuď jen proletěla, ale dne 13. 10. začala pouštět bomby, jež svištěly vzduchem a pak vybuchovaly při dopadu. Mnoho lidí šlo do polí a pod Hůrku. Bylo vidět po výbuších dva kouře, ale to byly jen dohady. Myslíli jsme na plynárnu, ale ta vypouštěla jen surový svítiplyn zelenkavé barvy.

Několik bomb shodili letci blízko severního nádraží a rozbili kolejnice hlavní trati k městu. U Czejkovy cihelny spadly bomby, ale tamnímu hlavnímu skladu (Němci tam měli válečný sklad všeho možného) neublížily.

Koleje visely nad trychtýři ve vzduchu. Trychtýře v poli vedle trati měly průměr asi 5 metrů a hloubku asi 4 metry. Hlína byla rozhozena od kraje 6 metrů daleko. Lidských obětí bylo asi 17, z nich 4 školní děti a také byli zabiti vojáci.

V sobotu 14. 10. byl znovu útok. Letci stříleli na lokomotivy a prostřelili v okolí Hranic tři stroje. Lidé říkali těm letcům „kotláři“, protože prostřelovali kotle lokomotiv.

Středa 11. dubna 1945

O půl druhé po poledni v Hranicích padaly bomby. Před okresním soudem spadla sovětská bomba (plněná prý stlačeným či zkapalněným vzduchem) a rozbila všechna okna soudu i blízkého českobratrského kostela. Další dvě bomby spadly u okresního sirotčince a zabily dvě ženy.

Před budovou divize spadlo několik bomb a výsledek byl ten: okna divize, kde byli Němci a okna i střechy okresního domova byly rozbity. Celkem spadlo asi 18 bomb. A nebyl hlášen ani poplach. 12. dubna však siréna oznamovala poplach již čtyřikrát. Frekvence leteckých poplachů před osvobozením se zvětšovala.

Prameny: OV Přerov, depozitář Lípnick n. Beč., fond MěstNV Hranice.

Vyučování v kursech SK ROH

Kursy šití — pondělí 15.00 a 18.00 v učebně
— středa 15.00 a 18.00 v učebně

Kursy němčiny — úterý 16.00 a 17.30 v učebně

Kursy angličtiny — čtvrtek 17.00 a 18.30

Kursy hudební — denně v učebně

Kursy společenského tance

a chování — středa 16.30 a 19.15 ve velkém sále
— pátek 19.15 ve velkém sále

Zemřelí občané našeho města v měsíci srpnu 1985:

Kozelská Jindřiška, Hranice, Olšovec 12, nar. 8. 11. 1908
Kielkowská Ludmila, Hranice, Gottwaldovo nám. 83, nar. 8. 9. 1907
Hořínová Božena, Hranice, Struhlovsko 1413, nar. 21. 8. 1943
Jalůvková Františka, Hranice, Sklený kopec 1421, nar. 31. 3. 1912
Svarcová Božena, Hranice, Olšovec 62, nar. 25. 8. 1915
Michálek Josef, Hranice, Hálkova 1003, nar. 29. 4. 1895
Telcová Františka, Hranice, Teplice n. Beč. 55, nar. 4. 6. 1909
Jiríček Leopold, Hranice, Leninova 14/27, nar. 14. 11. 1902
Machyl František, Hranice, Potštátská 1715, nar. 21. 9. 1915

Čest a věčná památka všem zemřelým spoluobčanům!

PROGRAMY KIN

KINO SVĚT

1.— 3. 10. Výlet na hory, který vedl až do svatební síně.
Film NDR. — Mládeži přístupno od 12 let
Snídaně v posteli

4.— 7. 10. Český film. — Humorná setkání poetů se životní realitou.
Jak básníci přicházejí o iluze
Mládeži přístupno od 12 let

8.—10. 10.	O žižkovském švihákovi, který práci nahrazoval vynalézavostí. Český film. Fešák Hubert Mládeži přístupno
11.—14. 10.	První část slavné románové předlohy K. Maye. Film NSR. Vinnetou — I. díl Mládeži přístupno
15.—17. 10.	Peter Fonda a Jerry Reed v hlavních rolích vzrušujícího příběhu z amerických dálnic. Americký film. Hazardní hra Mládeži nepřístupno
18.—21. 10.	Druhá část slavné románové předlohy K. Maye. Film NSR. Vinnetou — Rudý gentleman Mládeži přístupno — 21. 10. představení pouze v 19.30 hodin
21. 10. 15.00 hod.	Přehlídka slavných sportovních her Moskevská olympiáda Představení pro členy Klubu přátel sovětského filmu
22.—24. 10.	Film NSR. Komédie o tom, že není radno nechávat muže samotné. Jak by se vám to líbilo Mládeži nepřístupno
25.—28. 10.	Třetí část slavné románové předlohy K. Maye. Film NSR. Vinnetou III. — Poslední výstřel Mládeži přístupno
29.—31. 10.	Filmová adaptace povídky A. Jiráska: Poklad. Český film. Prodloužený čas Mládeži přístupno
1.— 4. 11.	Na útěku před gangstery a policií. Italský film. Bonnie a Clyde Mládeži přístupno

Začátky představení denně v 17 a v 19.30 hodin

PŘEDSTAVENÍ PRO DĚTI

každou sobotu v 15.00 hodin

5. 10.	Bláznivá komedie o mladičké čarodějnici. Český film. Dívka na koštěti
12. 10.	Pozdní příchody, které měly dobrodružné pozadí. Film NDR. Dlouhá cesta do školy
19. 10.	O nezachytitelném a rychle prchajícím dětství. Bulharský film Chvilky v krabičce zápalek
26. 10.	Sovětská komedie o dvou nerozlučných přátelích ze čtvrté tř. Černá a bílá magie

PŘEDSTAVENÍ PRO MLÁDEŽ

každou neděli ve 14.30 hodin

6. 10.	Parodie na westernová dobrodružství kovbojů, zabijáků a krásných žen. Film NDR. Zpívej kovboji
13. 10.	První část slavné románové předlohy K. Maye. Film NSR. Vinnetou I
20. 10.	Druhá část slavné románové předlohy K. Maye. Film NSR. Vinnetou II
27. 10.	Třetí část slavné románové předlohy K. Maye. Film NSR. Vinnetou III

PŘEDSTAVENÍ PRO ŠKOLNÍ DRUŽINY

vždy v úterý a ve středu ve 13.30 hodin

-
- 1.— 2. 10. O krtkovi a jeho kamarádech. České pásmo.
Krtek a telefon
-
- 8.— 9. 10. Kreslená pohádka z říše pavoučích sítí. Maďarský film.
Kouzelný pavouk
-
- 15.—16. 10. Šest pohádek plných dobrodružství, napětí a humoru.
Polské pásmo.
Barevné království
-
- 20.—23. 10. Postrach ulice v pohádkových dobrodružstvích.
Český film.
A zase ta Lucie
-
- 29.—30. 10. O děvčátku, které se vydalo po daleké žluté cestě.
Japonská kreslená pohádka.
Čaroděj ze země OZ
-

Zpravodaj města Hranic a lázní Teplic nad Bečvou vydává Sdružený klub ROH Hranice. — Tisknou MTZ Olomouc n. p., provoz 12, Leninova 21. — Cena 2,— Kčs. — Povoleno ONV Přerov pod číslem: o 380806984.